

Za Redakcją odpowiedzialny

Edward Michalek w Poznaniu.

Redakcja, Ekspedycja i Biuro Redakcji przy
Wilhelmowskim placu pod Nr. 15.

Dziennik Poznański

Wychodzi co tydzień w poniedziałki i dni
świętne.Cena ogłoszeń (insetów):
za drobny 15 fen. — Reklamy od wiersza
drobny 30 fen. (incl. tłumaczenia).Listy
Redakcji, Administracji i Ekspedycji winny być
frankowane.

DZIENNIK POZNAŃSKI.

Przedpłata kwartalna

wynosi w Poznaniu 7 marek 50 fen., w Państwie nie-
mieckim i w Austrii 9 mar. 15 fen., w Belgii, Wło-
szech, Szwajcarii, Serbii, Ameryce, w Danii, Francji,
Anglii i Szwecji 12 mar.

Przedpłata i ogłoszenia

przyjmują się w Ekspedycji; przedpłata przyjmują
w monarchii pruskiej oraz w państwach do związku
pocztowego niemiecko-austriackiego należących urzędy
pocztowe. W innych krajach za tylko naszą stacyją
za których pośrednictwem (zobacz niżej) można także
przesłać ogłoszenia do eksp. Dziennika Pozn.

Rękopisma

nadsyłane Redakcji nie zwracają się i nie są one błąd.

Agencje Dziennika Poznańskiego:

W Paryżu Librairie du Luxembourg, Rue de Tournon No. 16, pułkownik Raczkowski, Rue du Faubourg Poissonnière 33. — Ogłoszenia dla Dziennika przyjmują w Paryżu wyłącznie p. Adam, Carrefour de la Croix Rouge 2. —
W Hamburgu, Frankfurt nad Menem, Berlinie, Lipsku, Wiedniu i Bazylei: Haasenstein & Vogler. — W Berlinie Rudolf Mosse, Jerusalemstrasse 43. A. Retemeyer, Internationale Annoncen-Expedition. „Invalidendank“ Behren-
strasse 24 i Central-Annoncen-Bureau der Deutschen Zeitungen, Mohrenstrasse 45. — W Bremie: E. Schlott. — W Frankfurcie nad Menem Daube & Comp. — W Wrocławiu Daube, Haasenstein & Vogler i Mosse — W Plesze-
wie: L. Zboralski.

POZNAŃ, 5 października.

Co mogło zniewolić Portę, że odrzuciła, co zdaje się podlegać już wątpliwości, propozycje, przedłożone nie przez jedno mocarstwo ale przez wszystkie mo-
carstwa, które podpisały traktat paryżski? W dniu 26 października, zażądały te mocarstwa w pierwszym rzędzie udzielenia autonomii administracyjnej dla Bośni, Hercegowiny i Bułgarii a Portę następująca dała odpowiedź: Dla Bośni i Czarnogóry status quo; konstytucja dla całej Europy europejskiej z odwołaniem się do reform andra-
skich. Konstytucja opierać się ma na następują-
cych podstawach: W Carogrodzie będzie miała siedzibę
rada. Naród będzie wybierał deputowanych do
sandżakackiej, sandżak deputowanych do rady
wicekrólewskiej a ostatnia wysłać będzie deputowanych
zebrania narodowego w Carogrodzie. Bośnia wysła
Carogrodu 6, Hercegowina 4, Bułgaria 8, w połowie
muzułmańskich, w połowie chrześcijańskich deputowanych.
W czasie feryi parlamentarnych będzie komisja nieusta-
lna, złożona w połowie z mahometanów i w połowie
chrześcijańskich, kontrolowała czynności rządu miejscowego i
byłaby rada nadzorczej. Wreszcie wszystkie urzędy
administracyjne mają być zorganizowane. — Zezwolić
jako na odłączenie trzech wyższych wymienionych pro-
wincji od państwa przez nadanie im choćby tylko admini-
stracyjnej autonomii, równałoby się klęsce, na co Portę
niepokonana a nawet chętna się odnieśliśmy zwy-
czajami, przystać nie chciała. Bośnia, Hercegowina i
Bułgaria chce ona kłaść na równi z innymi prowincjami,
wszystkie razem udarować reformami, o których mó-
wiliśmy na początku przegladu. Gdyby inne państwo,
bardziej niż w każdym razie niż Turcja, tyle okazało
tęsknoty, byłoby to dowodem zaufania we własne
siły. Być może i widać to, że Turcja nie wątpiła je-
dynie o swych siłach; kto panuje politycznie nad trzy-
dziestu a religijnie nad trzystu milionami, nie łatwo i
nie chętnie z pewnością usłucha rozkazu choćby najpo-
ważniejszego mocarstwa. Dodajmy tutaj jeszcze, że na
wschodzie władza pozbawiona uroku wielkości mniej
i mniej i bezpiecznie się czuje, i że dla tego kalifowie
nie mniej niż inni monarchowie wielce dbali o za-
trzymanie tego uroku — ale mimo to wszystko, czyż
nieświadomie nie wykazywała już tyranii. Jak wielki
kontrast między uroszczeniami azjatycko-maho-
medańskiego kalifatu a obowiązkiem panującego na pół-
kuli europejskiej? To też sądzimy, że opór niespo-
dzielany Turcji zupełnie czemu innemu przypisać na-
leży. Portę, jak nam się zdaje, nie wierzy w trwałość
tychczas jeszcze podstawy polityki angielskiej i dla
tego Portę przesądziła o tym liczy na to, że
przejść czy później, w razie przesilenia obecnej sytuacji,
w chwili wybuchu wojny Anglia stanie po jej stro-
nie. Czy nie omyli Turcyja ta rachuba? Na to pytanie
dopiero przyszłość i bieg dalszych wypadków mogą dać
odpowiedź. W każdym razie zapomnieć nie należy, że
ruch objawiający się w Anglii, nieprzychylny obecnemu
gabinetowi, większe jeszcze może przybrać rozmiary i
nadać inny kierunek polityce angielskiej. Jak sobie po-
radzi Turcyja, jeśli upadnie torysowski gabinet? Bądź
jak bądź, sytuacja polityczna tak jest groźna, iż, jak się
zdaje, bez czynnej interwencji mocarstw obcy się już
nie może. Jak z wielu stron donoszą, rozchodzą się
wprawdzie pogłoski, że się zanosi na konferencyę mo-
carstw. Pogłoskę tę potwierdza także Agencja Ha-
vassa dodając zarazem, że reprezentanci mocarstw tak
w Białogrodzie jak i w Carogrodzie starają się o to,
ażeby kroki wojenne zostały zawieszone. Dalej donosi
Temps, że na audyencji u marszałka Mac-Mahona
i w rozmowie z księciem Decazes miał zapewnić hra-
bia Orlov, iż car rosyjski pragnie utrzymania pokoju.
Wedle pomienionego dziennika także nie ukazał się je-
szcze projekt, zwołujący konferencyę mocarstw, ale
wkrótce prześle podobno takowy Rosya swoim reprezen-
tantom w Paryżu, Londynie, Berlinie, Rzymie i Wied-
niu, w którym wypowiedzianem będzie życzenie, ażeby
wszystkie mocarstwa wpłynęły na zawarcie rozejmu. Z dru-
giej wszakże strony nadchodzą wiadomości, że interwen-
cja militarna Rosyi i Austrii kwestya jest tylko czasu.

W Szwajcaryi.

NOWELLA

tłumaczona z francuskiego przez **

I.

Hrabia Ludwik S... do oficera okrętowego R...
w Nagasaki.

(Ciąg dalszy. Zobacz nr. 216, 217, 218, 220, 222, 224, 225 i 227.)

Patrzała na mnie z dziwnym wyrazem, zrozumiałem
więc, że tak w mowie jak w twarzy mojej musiało być
coś przerażającego, i to mnie przytomniło zupełnie. —
Wybacz pani, powiedziałam spokojnie — ale to trudno
powściągnąć się w chwili, gdy chodzi o całe życie. Za-
mierzałam tylko przekonać pana, że chcę mieć oszukane
oszukujesz się sama; pod wpływem uczucia, które rozu-
miałem wreszcie, powiadasz pani, że mnie nie kochasz, i
zdaje ci się, że przez to położyłaś koniec wszystkiemu; ale
tak nie jest, tak być nie może, pani czujesz to dobrze.
Mimo pozornego obojętności pani wiesz, że mnie kochasz,

Na dzisiejszej radzie ministeryalnej, tak telegrafują
z Paryża pod dniem 3 października, miał minister De-
cazes podnieść, że w skutek misji Sumarokowa, inter-
wencya militarna mocarstw stała się prawie nieuniknio-
ną. Uniknąć jej tylko można, jeśli Portę w ostatniej
jeszcze chwili powolną się okaże i zgodzi się na zawie-
szenie broni, w czasie rozejmu zaś usiłowanoby załatwić
kwestyę na drodze pokojowej. Nadmieniamy jeszcze,
że, jak pisze Temps, miał Thiers oświadczyć, iż obo-
wiązek jest wszystkich mocarstw zakończyć wojnę nad
Dunajem, bo jej następstwa nie łatwo dadzą się prze-
widzieć.

Jak donosi Prov. Cor., sejm pruski rozwiązany
będzie prawdopodobnie w dniu 14 bm. W dniu 20 pa-
ździernika tj. w piątek, nastąpi wybór wyborców a dnia
27 b. m. deputowanych. W takim razie stosownie do
przepisów konstytucyjny nowy sejm byłby zwołany na 12
stycznia. Parlament niemiecki w dniu 30 bm. ma roz-
począć swoje czynności; wybory do parlamentu mają
nastąpić dnia 10 stycznia 1877.

Wiadomości urzędowe.

Przy zakładzie Ludwiki w Poznaniu mianowany został
nauczyciel szkół średnich Damsch zwyczajnym nauczycielem.

Rzecznik i notaryusz Potien w Lubawie przeniesiony
został do sądu powiatowego w Bydgoszczy.

Korespondencja Dziennika Poznańskiego.

Z Inowrocławskiego, 4 października.

(Wystawa rolnicza Kółek włościańskich inowrocławskiego i ko-
wieskiego).

O Dniu podaję nam dalsze szczegóły o wystawie
w Szymborzu. Na niej najciekawszym był pod względem
okazów dział płodów polnych a zwłaszcza ogrodowych
oraz gospodarstwa domowego. Udział w nim wzięło
dwudziestu kilku wystawców, a prawdziwie, że tak po-
umiejtna i gorliwa praca doprowadzić może. Widzie-
liśmy tu w pięknych gatunkach i ogromnych rozmiarach
kapustę, cebulę, marchew, buraki, seler, kalafiora itd.
Wystawiono też rozmaite gatunki kartofli uderzających
swą wielkością.

Owoców było mało; dostarczył ich bowiem tylko
jeden wystawca, a za to w kilku szlachetnych gatun-
kach gruszek i jabłek.

Również bardzo mało było okazów drobiu — po-
między nim zwracano uwagę na gęś, noszącą ogromne
jaja, które również były wystawione. Królików zwyczaj-
nych i francuskich było także kilkanaście okazów. Wi-
dzieliśmy nadto obfite okazy pieczywa, poczynając od
chleba powszedniego razowego aż do placków, bab, pą-
czków a nawet figurował jeden tort i liczne okazy kon-
fitur.

Obok tego i wędliny, kielbasy, półgęski i okrasa
takię grubości, jak bardzo rzadko zdarza się widzieć.
Nadto masło, sery, krajanki, gomółki. Dalej w kosach
i ziarnie okazy pszenicy, żyta, kukurudzy, tatarski sybir-
skiej i szkockiej, jęczmienia, grochu itd., wszystkie od-
znaczające się czy to bujnym wzrostem czy też pięknem
ziarnem. Rozmaite gatunki kaszy, maki i mączek były
także dość licznie i w pięknych okazach wystawione.
Miód w płynie i w plastrach znalazł tylko jednego wy-
stawcę.

Niepodobna także nie wspomnieć o licznych i pię-
knych okazach lnu oraz wyrobach z takowego jak niciach,
płótnie, zwłaszcza średniego gatunku, a także o wyrobach
z wehny, jako to spodników itd. Wyroby sztyfkowe i
haft były tu także reprezentowane, choć co do nas z
większą przyjemnością rozpatrywalimy się w pierwszych,
uwagając je za nieskonieczne pożyteczniejsze od osta-
tnich, które, jako rzecz zbytku, nie sądzimy, by w ko-
łach włościan znalazły nabywców.

Panie, zwiedzające wystawę, oddawały zasłużoną po-
chwałę skrzętności i pracy gospodyń wiejskich, tak pię-

knie reprezentowanym w okazach wyżej przez nas wy-
mienionych a także i w syciu bielizny w kilku okazach
wystawionych.

Po dziele tym, o którym wyżej mówiliśmy, zasłu-
guje na uwagę dział machin, narzędzi i sprzętów go-
spodarczych, jakich włościanie w gospodarstwach swych
używają. Z niego, co już wczoraj zaznaczyliśmy, naj-
lepiej przekonać się można, o ile korzystają z postępu
i wszelkich ulepszeń w gospodarstwach zaprowadzonych.
Co do włościan więc kujawskich śmiało powiedzieć mo-
żemy, że podążają za postępową, przywłaszczając sobie
zeń wszystko to, co praktycznie wypróbowanem i za po-
żyteczne i korzystne uznaniem zostało. Widzieliśmy
wiele tu rozmaite gatunki ulepszonych plugów, dalej
brony szkockiej, ekstypatory, walce pierscieniowe, dalej
młockarnie nowiej konstrukcyi. Tę ostatnią czterokonną
posiadają Jan i Mikołaj Szyperowie, a nad-
mieniam, że ostatni ma wszystkiego osiemdziesiąt móg.
Widzieliśmy także i siewnik, którego używa Franciszek
Posadzki z Szymborza.

Pomiędzy temi rozmaitemi maszynami zwróciła na
siebie jedna naszą uwagę, jako pomysłu miejscowego
rzemieślnika i jego też roboty. Jest nią kołowrot do
trzebania lnu, bardzo prosty, konstrukcyi a i wielkiej,
jak znawcy przyznawali, praktyczności. Wynalazcą tego
kołowrotu i zarazem wykonawcą jego jest Michał Ja-
skólski, stelmach z Szymborza. Zarząd Towarzystwa
rolniczego powiatu inowrocławskiego zaraz na miej-
scu zakupił ten kołowrot celem wylosowania go po-
między członkami swemi.

Co do koni, to liczba ich, jak to już wczoraj nad-
mieniliśmy, była pokaźna, a pomiędzy nimi wiele na
siebie zwracało uwagę.

Bydło, jakkolwiek licznie było reprezentowane, nie
mieściło w sobie nic prawie godnego uwagi. — Z tej
galeji inwentarza ani jeden promień postępu nie prze-
niknął i ciepłem swem ożywczo nie podziałał. Daleko
wyżej stoi u gospodarzy tych dwóch Kółek chów owiec
i trody chlewny. W obudwóch widzieliśmy okazy po-
prawne.

Po zwiedzeniu całej wystawy nastąpiło rozdzielnie
nagród i listów pochwalnych pomiędzy wystawców.

I tak
I. W oddziale owiec otrzymali nagrody: Wawrzy-
cie Haligiera, Wojciech Zuczek, Wojciech
Rolirad i Szymon Grobelski.

II. W oddziale bydła nagrody: Andrzej Dyba-
lski, Józef Kozłowiec, Franciszek Szyper;
listy pochwalne: Andrzej Okrasa, Józef Rolirad
i Jan Goliwas.

III. W oddziale koni nagrody: Jan Szyper, An-
drzej Okrasa i Walenty Grzybowski; listy po-
chwalne: Jan Krolak, Józef Kozłowiec, Wawrzy-
niec Haligiera.

IV. W oddziale machin nagrody: Franciszek Po-
sadzki, Jan Szyper, Ign. Żarniewicz i Mikołaj
Szyper.

V. W oddziale produktów rolnych nagrody: Fran-
ciszek Szyper, Walenty Grzybowski i Franciszek
Posadzki; listy pochwalne: Wawrzyniec Łodyga,
Andrzej Dybalski, Józef Kozłowiec.

VI. W oddziale trzody chlewny nagrody: Walenty
Grzybowski, Jan Ślabeński, Mikołaj Szy-
per; listy pochwalne: Jan Krolak, Michał Ogór-
kowski, Wojciech Zuczek.

VII. W oddziale drobiu nagrody: Jan Szyper
i Marcyanna Szperka.

VIII. W oddziale gospodarstwa domowego nagrody:
Franciszka Posadzka, Grzybowski Walenty,
Marcyanna Szperka i Jaročka Julianna; listy po-
chwalne: Dybalski Andrzej, Józefa Posadzka
i Julianna Igła.

Nazwiska nagrodzonych i tych, którzy listy po-
chwalne otrzymali, odczytywał przewodniczący w komi-
tecie wystawowym p. Wilhelm Łyskowski — i
pierwszym zaraz nagrody, składające się z rozmaitych
sprzętów gospodarczych, jako to: półszorków, latarni,
lamp, karafek, szklanek, maselniczek, wag deymalnych,
miechów, rzeszot, der, popręgów itd., podarował przy-
wiałach muzyki i zgromadzonej publiczności.

Po wręczeniu tych nagród nagrodzone zwierzęta
przeprowadzono przy odgłosie muzyki, poczem patron

przynosiło mi żądanej pociechy, czułam tylko wstyd mój
i zgrzyotę, nie wiedząc, gdzie się schronić sama przed
sobą. Była to ciężka godzina pokuty... umrzeć zda-
wało mi się łatwiej w porównaniu; jedyną ośłodą była
nadzieja, że pan doświadczy może tego samego, co ja...
ze wyjedziesz, nie starając się widzieć mnie więcej. Po-
nieważ tak się nie stało, więc teraz przynajmniej...
oh! teraz oszczędzaj mnie pan! — i zaszlochała, ukry-
wszy twarz w dłoniach.

Słuchałam jej, jak się słucha wyroku śmierci, czu-
łam, że była dla mnie straconą, przepaść dzieląca nas
zwiększała się za każdym wymówionem słowem. Były
chwilę, w których się pytałem, czy to sen; tak, rzeczy-
wistość zdawała mi się niepodobną; to znówu cała prze-
żłość stanęła mi przed oczyma jak mara i trudno mi
było uwierzyć, że to ta sama kobieta, którą w upojeniu
miłosnym do serca tuliłem. Prawdy pojąć nie mogłem
i chwylałem się najniżej promyka nadziei. Wre-
szcie powstałem, zbliżyłem się i pochwyliłem jej rękę.
— Spójrz pani na mnie — zawołałem, jestem mężczy-
zną, poznałem w życiu wszelkie cierpienia i zawody,
myślałem nieraz, że serce mi pęknie, że mnie załoba
okryje na zawsze, a jednak nie upadłem i wyszedłem
silniejszy z doświadczenia. Nigdy boleść nie była w sta-
nie pogubić mnie... a oto teraz płaczę u nóg twoich;
nie znajduję w sobie ani siły, ani odwagi, ani dumy
mojej, stałem się chłozem i boję się cierpienia. Stra-
ciłem cię, stałem się przestępcą żyć — a co ja czuję w
tej chwili, pani czujesz także, tylko jesteś nadto dumna
i porywasz się do walki z tem, co silniejsze nad ciebie.

p. Jackowski zabrał głos, w którym biorąc asumpt
z wystawy podnosił znaczenie pracy i oszczędności, wy-
kazując, do jakich one dobroczynnych rezultatów społe-
czeństwo doprowadzić mogło, czego pomiędzy innemi do-
wodem i okazy wystawy, w której odznaczający się
udział wzięły kobiety, dając tém niejako do poznania,
że w tym domu tylko ład, porządek i dostatek panują
i zapanować mogą, gdzie kobieta w swym zakresie i
swęj sferze szczerze rękę do pracy przyłoży. Oczęś tak-
im kobietom — powiedział — przed takimi czoła
uchylam.

Po tém serdecznem a pouczającym przemówieniu,
przyjętem okrzykami zebranych, pożegnał się z włościa-
nami, przez uścisk ręki nestora ich, sędziwego a praco-
witego gospodarza Wawrzyńca Haligiera.

I na tém koniec — lecz nie koniec wystaw, bo są-
dzimy, że i inne Kółka odezwą się i z popisem swęj
pracy wystąpią.

Co do wystawy szymborskiej to jeszcze nadmieniam,
że w niej brali udział tylko włościanie do dwóch
Kółek należący.

W ogóle na Kujawach Kółek już ośm, a w tym
czasie przybędzie ich tam jeszcze kilka, tak, że w je-
dnym powiecie będzie ich do tuzina.

Bodaj to Kujawy — i ziemia tam bujna, i ludzie
rwią się do pracy. Gdyby to tak wszędzie było!

Warszawa, 2 października.

(Pożyczka dla Serbów. — Handel królestwa z cesarstwem. —
Regulacya Wisty. — Kolej nadwiślańska. — Wystawa.)

(α) Donosiłem wam w ostatniej korespondencji o
zupełnem fiasco, jakie w Warszawie zrobili otwarte pod-
pisy na pożyczkę serbską; w ciągu minionego tygodnia
nadeszły tu wiadomości o losie tychże podpisów w mia-
stach głównych Rosyi, z których to wiadomości poka-
zuje się, że pożyczka serbska tam nawet w głównym
kotle agitacyi nie o wiele lepsze ma powodzenie. Z
3,750,000 rs. wystawionych do podpisu, zebrano zaledwie
jeden milion, a że taką sumę już ktoś (domyślać się
należy, że sam skarb rosyjski) Serbom a conto pożyczki
zaofiarował — znaczy więc, że z całego zamachu i
nadziei Serbom zostanie się jedno wielkie zero. Bodaj-
by jak z pomocą pieniężną, nie nastąpiło z pomocą
zbrojną. Kto przeżył rok 1863 i nadzieje interwencji
uwierzyć może w interwencyę rosyjską.

Nad Dunajem. Ztąd też aż do dnia, w którym Rosya
wojny faktycznie nie wypowie, korespondent nasz w
wojnie w sprawie wschodniej nie uwiery.

Odkąd Warszawa przez otwarcie drogi żelaznej brze-
sko-moskiewskiej (w r. 1872) a szczególnie brzesko-ki-
jowskiej (w r. 1873) połączenia została bezpośrednią ko-
munikacyą z bogatemi środkowemi i południowemi pro-
wincjami carstwa — handel nasz z tym krajem z ka-
żdym rokiem przybiera coraz to większe rozmiary. Dosyć
starannie cyfrowo prowadzone wykazy transportowe kolei
terespolskiej — główniej żyły handlu tego, pod wielu
względami objaśniają nas o tem. W naszą stronę naj-
ważniejszą pozycyą eksportu cesarstwa stanowi zboże
i len. Do cesarstwa zaś od nas corocznie znaczne ilości
kierują się: wyrobów żelaznych, machin i narzędzi rolni-
cznych, towarów łokciowych, mebli, cynku i skór wy-
prawnych i wyrobów skórzaných. Prócz ostatnich pro-
duktów przecież, t. j. skór i wyrobów skórzaných, które
wyłącznie prawie nasze fabryki cesarstwu dostarczają i
to w ilościach wcale poważnych, jako też prócz znacznej
części potrzebnych towarów łokciowych, produkcyi których
przeważnie zajmuje się miasto Łódź z okolicą — resztę
potrzeb cesarstwa zaspakaja przemysł zagraniczny a my
tu korzyść z handlu tego wyciągać możemy tylko jako
pośrednicy. To też kilka przedsiębiorstw zajmujących
się sprowadzaniem machin i narzędzi rolniczych angiel-
skich i amerykańskich, jakie od lat kilku tu założone
zostały i sumiennie są prowadzone, znaczne interesa ro-
bią w tym handlu pośredniczącym, że wymienię tu tylko
uznaniem już powszechnem cieszącą się firmę: Rodkiewicz,
Ławickiego, Prądzyskiego i Trylskiego jako też Golden-
ringa. W innych działach przecież handlu naszego z
cesarstwem dotąd nie znaleźli się umiejętni przedsię-
biocy, którzyby umieli sobie, pośrednio zatem krajowi
zyski pośrednicze zapewnić. Jedną z lepszych naszych
głów finansowych, umiejącą spoglądać na interesa ekono-

Powtarzasz pani mnie i samę sobie, że nie kochasz, i
zmuszasz do milczenia swe serce, ale obudzi się ono
jutro, choć tłumisz je dzisiaj, a sumienie twoje, które
dziś cię pochwała, potępi cię później... oh! bo pani
mnie kochasz, kochasz, cokolwiek bądź mówisz i czynisz:
uczucie, które rzuciło się wtenczas w moje objęcia, od-
dało mi cię na zawsze, już mi się nie wydrzesz, boś
moja!

Słuchała mnie z szeroko otwartymi oczyma, z któ-
rych wzruszenie, przestach i groźny jakiś płomień try-
skały naprzemian. Trzymałem jedną z jej rąk, pochwy-
ciłem jeszcze drugą i przyciągnąłem ją nieco do siebie.
— Rozłączaj nas!... ależ to niemożliwe, czy pani nie
widzisz, że my szaleńcy oboje? Cierpiemy już od go-
dziny, a szczęście tak blisko nas, w rękach naszych spo-
czywa. O! miłże litość nademną i nad sobą!

Twarz jej tak blisko była mojej, że czułem jej od-
dech na ustach; drżała na całym ciełe i było jakieś wa-
hanie się, jakaś niepewność w jej woli; czułem to in-
stynktem, ale wyraźnie. Nagle wyprostowała się i sta-
nęła przedemną drżąc, ale pewna siebie: w skutek
gwałtownego wysilenia, właściwego jedynie kobietom,
odżyła całą swą siłą wtenczas właśnie, gdy ta zda-
wała się zupełnie ją opuszczać.

— Mówisz pan o szczęściu — wyrzekła — a czy
wiesz, co to jest szczęście? Jest to to właśnie, com
posiadała przed poznaniem pana: przywiązanie męża,
miłość dziecka mego, szacunek samej siebie, życie moje
bez skazy, spokój sumienia, cisza, honor... wszystko,
coś mi pan zabrał. I cóż zostało mi teraz? życie zła-

miczne krajowe z szerszego niżli z własnej kieszeni stanowiska, zaraz po otwarciu dróg żelaznych z Rosyą nas łączących złożyła projekt Towarzystwa akcyjnego, któreby pod firmą: „Pośrednik“ zadaniem tém ekonomicznem w całej rozciągłości się zajęło, uzyskano nawet od rządu zatwierdzenie ustawy tegoż Towarzystwa, zebrano nieco podpisów, ale sprawa cała od lat dwóch jakby w morze wpadła — przyczynę czego znający bieg jej przypisują zbyt licznyemu zajęciu projektodawcy, aby miał czas jęj się bliżej poświęcić — a jednak handel z cesarstwem dotyczy tak znacznego obszaru bogactwa, że sprawa tej nie należałoby pozwolić zasnąć i dla tego w ubiegłym tygodniu prasa tutejsza rzecz tę ponownie podjęła; czy osiągnie to jakiś skutek, nie wiemy — w każdym razie zdawało nam się właściwem podniesienie sprawy handlu z cesarstwem u nas tu zanotować.

Przed trzema laty zamianowany ministrem komunikacji cesarstwa admirał Possiet — na odwrót z poprzedniemi takimiż ministrami, którzy przeważnie drogami lądowemi już to żelaznymi już to żwirowanymi się zajmowali, specjalną swą uwagę zwrócił na uszluszenie rzek głównych. Szczęśliwym trafem Wisła nasza do nich zaliczoną została. Dzięki czemu od lat dwóch prowadzone są ściśle studia inżynierskie nad jęj biegiem w granicach Królestwa, które doprowadzić mają do takiego zretyfikowania jęj brzegów i biegu — aby ją uczynić rzeką cały czas wiosenną, letnią i jesienną spławną, co w ostatnich latach nigdy prawie miejsca nie miało z wielkim uszczerbkiem dla naszego handlu z Gdańskiem. Obecnie podają dzienniki wiadomość, że jako ukoronowanie przeprowadzonych studiów inżynierskich wkrótce zebrać się ma w Warszawie konferencya międzynarodowa inżynierska, z reprezentantów Austrii, Rosji i Prus złożona, która ma ostatecznie plan regulacji biegu Wisły ułożyć. Bodajby ta wiadomość jak najprędzej się sprawdziła.

Jak wiadomo ma być zapewne, od lat trzech znajduje się w budowie nowa linia drogi żelaznej przezwaną Nadwiślańską, która rzeczywiście najdłuższą będzie ze wszystkich istniejących, prztem bowiem całe Królestwo z południa-wschodu od granicy Wołynia pod Kowlem się zaczynając przez Lublin i Warszawę na północ do Mławy w stronę Gdańska. Niegodziwój rywalizacji o uzyskanie koncesji na budowę tej drogi, jaka przed trzema laty w Petersburgu między naszymi matadorami giełdowymi Blochem a Kronenbergiem rozwinęta została i wzajemnym podstępem tych panów zawdzięczamy, że Zarząd główny tej czysto-krajowej drogi znajduje się nie tu w Warszawie jak innych naszych dróg żelaznych lecz o setki mil w Petersburgu. Ta to okoliczność, której inaczęj jak prostym nosensem nazwać nie można, sprawiła, że budowa tej linii idzie strasznie opieszale i gdy wedle aktu koncesyj cała droga do publicznego użytku oddana być już miała obecnie na 1 listopada — zaledwie boczna jęj gałązka, Demblin z drogą terespolską pod Łukowem łącząca rzeczywiście jest już gotową i wypróbowaną i zapewne nie dalej jak za kilka tygodni do publicznego użytku oddana zostanie — reszta bodajby choć w lecie roku przyszłego gotową była. Jeśli dziś w ogóle wiadomości te, tu zamieszczam, nie czynię tego dla samej drogi żelaznej Nadwiślańskiej, lecz z powodu dobrej nowiny, jaką ubiegły tydzień nam przyniósł, że telegrafy wzdłuż tej drogi ostatecznie już wykonane zostały, że zatem w najbliższym czasie przybędzie nam 25 nowych stacyi telegraficznych, których bytykiem kraj nasz nie posiada.

W jedną z ostatnich moich korespondencyi donosiłem wam o mających się odbyć wystawach czasowych w założonem ale dotąd nie wypełnionem muzeum przemysłowo-rólniczym. Pierwsza z nich rólniczo-ogrodowa miała się rozpocząć już jutro, lecz komitet muzeum odwołał ją w ostatniej chwili, gdyż z powodu tegorocznego nieurodzaju owoców i jarzyn a, jak ja sądzę, przede wszystkim z powodu nieopierowania pożytku z wystawy podobnej przez ziemian, którzy nasiona zbóż i traw nadesłać mieli, tak mała liczba deklarantów się zgłosiła, że wystawa byłaby fiasco zrobila. Mamy nadzieję przecie, że zapowiedziana na listopad wystawa przemysłowo-rzemieślnicza wyrobów metalowych i skórnych lepiej niż rólnicza się uda. Słyszeliśmy bowiem, że na nią znacznie liczniejsze deklaracje już poskładano.

Naukowe zbiory muzeum tymczasem darami osób prywatnych zapełniać się zaczynają — w ubiegłym tygodniu doniesiono bowiem, że między innymi uczony nasz zoolog p. Girdwojny ze Żmudzi, którego prace anatomiczne i fizjologiczne nad pszczołą w roku zeszłym tak chlubnie odznaczone zostały przez akademię paryską — obecnie dokonawszy w kilkudziesięciu okazach w spirytusie zakonserwowanych studium fizjologiczne nad mnożeniem się ryb, specjalnie zaś pstrągów i łososi — po przedstawieniu takowego studium na wystawie szwalskiej, za które mu tam medal przyznano, przeznaczył je w darze do zbiorów stałych naszego muzeum. Z drugiej strony p. Karol Dziekoński przekazał dla muzeum zebrany przez siebie Zieliński flory nadziępiarskiej w 1,020 egzemplarzach, który dotąd od czasu zwinienia Towarzystwa rólniczego marnował się w zamkniętym archiwum tegoż. Nowe te dary naukowe zapewne wkrótce już wzbogacą tę salkę muzeum, w posród której wspinała króluje zaprzęzioroczna monografia pszenicy, w okazach naturalnych przez waszą szkołę Zabikowską na wystawę rólniczą tutejszą z r. 1874 dostarczona a następnie zbiorom muzealnym przekazana.

Odbywające się już próby na głównej naszej scenie

mane, zgryzota, która przycepi się do każdej myśli mojej, przyszłość skalana wspomnieniem przeszłości, kłamstwo, co mnie na każdym ścieżce będzie kroku, kłamstwo w obec męża, który badajby nigdy nie wiedział, ile się stałam niegodną jego zaufania, kłamstwo w obec dziecka, którego szacunek krasić tylko będę, kłamstwo w obec własnego serca, które już nie wie, czego pragnie, ani co kocha: takie to teraz życie przedemną. I pan mi mówisz o szczęściu, pan, któryś mi to wszystko zgłował, któryś mi dał poznać, co wstyd, którego nie tylko imię zapomnieć chciała ale i pamięć o nim wyrzucić z myśli na zawsze. Pan, dla którego najdroższym mi istotom wyrzuciłam krzywdę niepowetowaną!... Ależ zastanów się i chciej mnie zrozumieć, pan mnie zgrozę przejmujesz!

— Dosyć! — zawołałem zwołany i rozbolany — pani nie wie, co mówisz! — Słowa nie mogłem powiedzieć więcej, głos zamarł mi w gardle, czoło obmierało ścisnieniem rękami, bo mi się zdało, że mnie rozum odbiega. Gdy później podniosłem głowę, pani de V. siedziała znowu w fotelu, oddychała z ciężkością i wyglądała jak złamana.

Dopóki miałam jakąkolwiek nadzieję, cierpiałem — w tej chwili zaś nie czułem żadnej boleści, bo nie tylko nadzieja umarła we mnie, ale pod ostatnim, strasliwym ciosem czułem, jak obumierało me serce.

— Uspokój się pani, powiedziałem bardzo spokojnie, — wyjdę. Odtąd możesz mnie wymagać z karty twojego życia, nie usłyszysz o mnie ani słowa, bo nie ma rzeczy,

dramatycznej z dwóch wyższej wartości utworów oryginalnych dają nam nadzieję, że wkrótce nasz repertuar teatralny nowymi nabytkami wzbogacony zostanie. — „Dworacy niedoli“ Sarneckiego, chlubnie odznaczone sztuka przez wytrawnego krytyka teatralnego, sprawozdawcę komisji konkursowej warszawskiej, p. Kaźmirza Kaszewskiego i „Złe ziarno“ Zalewskiego lada tydzień ujrzą światło kinkietów.

Wczoraj zakończył się termin przedstawień ogródkowych. Wasze towarzystwo zapewne powróciło już do Was i to, za co je Warszawa tak polubiła, w postaci Wam przedstawi. Tymczasem żegnamy je serdecznie: „Do widzenia“ w roku przyszłym.

Z teatru wojny.

Z turecko-serbskiego teatru wojennego nie odbieramy dziś żadnych świeżych wiadomości, a te, jakie dziś nas dochodzą, odnoszą się po większej części do bitwy stoczonej dnia 28 września, która wypadła, jak się ze wszystkiego pokazuje, niefortunnie dla armii serbskiej. Brak rezerwy był powodem, że jen. Czerniajew nie potrafił wyzyskać korzyści, jakie odniósł z początku nad wojskiem tureckim i które spowodowały go do wysłania do Białogrodu telegramu zwiastującego zwycięstwo. Nie był w stanie przeciwstawić odpowiedniej siły posiłkom, jakie w sile 33,000 ludzi i 10 baterji przysłyły w stanowczej chwili na pomoc zagrożonej najwięcej przez Horwatowicza dywizji Hafiz paszy. Rezerwy tureckie rozstrzygnęły bataliją na niekorzyść Serbów, którzy przepędzili noc na okupionych krwawo stanowiskach, a nazajutrz dnia 29 b. m. powrócili na dawniejsze pozycje. W dotychczasowym trybie wojowania, pisze N. freie Presse, odzwierciedla się cały charakter Czerniajewa, charakter lekkomyślny, nie stały i przyzwyczajony do łatwych zwycięstw. Serbsko-rosyjski generał nie posiada owego spokoju, jaki jest koniecznym do przeprowadzenia podjętego przezeń zadania. Czerniajew jest człowiekiem żyjącym bezustannie w militarnych i politycznych iluzjach, których szereg rozpoczyna szalony, że obmyślony i nielogiczny plan obejścia armii tureckiej przez Babing Glave, a Bóg wie, jak i gdzie się skończy. Systemem otaczania atoli nie pobją się nieprzyjaciela, zwłaszcza jeśli nie jest się nawet w stanie stawiania mu na froncie skutecznego oporu; — dowodem na to atak odtłowy Horwatowicza na Fazyl paszę w dniu 24 sierpnia a obecnie najnowsza bitwa pod Aleksinacem dnia 28 września. Podobnie, co dotychczas manewrami, nie pobje generał Czerniajew z pewnością armii tureckiej. Gdyby zgrzesność i sprężystość generałów tureckich stały na równi z walecznością dowodzonych przez nich żołnierzy, w takim razie kampania obecna byłaby dawno wzięła obrót wykluczający wszelką wątpliwość co do miakich militarnych zdolności generała Czerniajewa.

W obec tego, że wkrótce oczekiwać należy stanowczej na teatrze wojennym akcyi, nie będzie od rzeczy naszkicować tutaj stanowiska obu przeciwników. Jak wiadomo, obie strony walczące pozostały po walce w dniu 28 i utarczę w dniu 30 września, która była tylko odbiciem walki z dnia 28, na dawnych swoich stanowiskach, z tą tylko różnicą, że Horwatowicz cofnął się o około 20 kilometrów. Serbowie przeto znajdują się a zwłaszcza Horwatowicz w Wielkim Sijewacu i Gredetynie, Czerniajew z głównymi siłami w Deligradzie, z kąd po dwakroć docierał aż do Kormanu i Trajanu w zamiarze przekroczenia Morawy; Popowicz stoi w Aleksinacu; Winniki między Vukanją i Teslicą. Główne siły tureckie zajęły cały pas odgraniczony na zachód Morawą, na wschód zaś potokiem Ludka. Najdalej posunięty ku północy punktem jest tu Koran. Zajmują przeto Koran, dalej Trajan, Adrowac, Zitkowac i Mrsol nad Morawą, wreszcie pozycje pod Teslicą, gdyż przeciw wszystkim tym stanowiskom operowały, choć bezskutecznie z Deligradu, Sijewacu i Aleksinacu siły serbskie w dniu 28 września.

Wedle doniesień z Białogrodu z dnia 29 września panuje w całej Serbii ciągle jeszcze gorączka wojenna, a Białogród i inne miejscowości serbskie, mają zupełnie fizyognomię obozów. Generał Czerniajew pewnym jest zwycięstwa i żąda posiłków w piechocie i artylerji. — W arsenał krugowniczym z takim pracują pospiechem, że co dziesięć dni wychodzi ztąd nowa bateria. W ostatnich czasach wysłano dwie baterie do Deligradu przez Jagodzin i Paracin. Na ten tydzień zapowiedziano przyjazd 3400 ochotników rosyjskich.

Mamy przed sobą dzisiaj raport, złożony przez serbskiego ministra wojny Nikolicza po podróży swęj do Deligradu, raport, który ułożony za porozumieniem z Czerniajewem i Risticzem, zniewolił chwilem ksc. Milana do dania swego zezwolenia na ponowne rozpoczęcie kroków wojennych. — Oto najważniejsze z niego ustępy:

„W ciągu ostatnich dwóch tygodni rozszerzono znacznie fortyfikacje na około oszacowanego obozu deligradzkiego i wzmocniono nowym wieńcem okopów uzbrojonych w 80 dział ciężkiego kalibru. W samym Deligradzie i jego okolicy znajduje się 78,000 wojska. Legion Czarnogórców złożony z 4200 ludzi odważnych i zahartowanych w boju, znajduje się pod dowództwem Maży Wrbicy i tworzy straż przednią nad Morawą, gdy

którebym nie zrobił dla twojego spokoju; racz mi tylko pani powiedzieć, czém najlepiej przysłużyć jęj się mogę: gdzie rozkazujesz, abym się udał? jaka ma nas dzielić odległość? co mam czynić, aby uchronić panią nawet od mego wspomnienia?

Ale nie była to już ta sama kobieta: walka, jaką stoczyła, wyczerpnęła jęj siły, wyraz energii i woli zniknął z twarzy, płakała, a głos jęj brzmiał jakąś słodczą i błaganiem.

Jedna rzecz mianowicie, mówiła, — mogłaby mi trochę przywrócić pokój. Jeżeli pan masz litość nademną, nie odmawiaj męj prośby, choćby ci nawet najdziwaczniejszą zdawać się miała. Myśl bowiem, że razem z mojem i pańskiem zatrutem życiem, dręczy mnie po nad inne, a pobjęde jęj się wtedy dopiero, skoro się dowiem, żeś się pan ożenił.

Wydałem okrzyk pełen ironii i gniewu, lecz ona zapalając się coraz bardziej mówiła dalej:

— Przrzecz mi pan, daj mi swe słowo święte, stanowczo, tak, jak się je daje człowiekowi umierającemu, że w krótkim czasie, jak tylko zdołam najprędzej, stawisz między nami tę zapórę; bo, zważ pan, — wołała z wzrastającym uniesieniem, dopóki będę wiedziała, żeś wolny, zawsze zdawać mi się będzie, że nie jestem dosyć rozdzielona, będę czuła pamięć twą około siebie, nie znajdę spokoju we dnie ni w nocy. Skoro pan będziesz miał żonę, nie odważy się myśleć o nim, będę mogła przypuszczać, że o mnie zapomniawszy i sama może zapomnieć zdołam. Rozważ pan, jak bardzo jestem już

tymczasem pułkownik Horwatowicz z 18,000 wyborowego żołnierza zajmując wzgórze Supowacu. W Aleksinacu stoi pułkownik Popowicz z 12 batalionami i 8 baterjami; aleksinackie fortyfikacje zostały w ostatnich czasach wzmocnione czterema nowymi redutami (reduty te usypano poniżej Aleksinacu). Rosyjscy ochotnicy zostali częścią wcieleni do batalionów milicji serbskiej, a w części tworzą odrębne bataliony. Prawie wszystkie ważniejsze a nawet podrzędniejsze komendy powierzono oficerom rosyjskim. Brygada rosyjska z samych złożona Rosyan stoi tuż za legionem czarnogórczym wojewody Wrbicy i pała niepomaganą żądzą zmierzania się jak najprędzej z Turkami. Słowem pozycje nasze są bardzo dobre, a generał Czerniajew jest przekonany, że zdoła wkrótce wypędzić za granicę Abdul Kerima. Co się tyczy ducha armii, to takowy jest jak najlepszy i bardzo wojowniczy. Żołnierze z najwyższą radością przyjęli wiadomość o odrzuceniu zawieszenia broni.

W końcu wyznaje Nikolicz w swoim raporcie, iż misya jego mająca na celu nakłonienie armii do odwołania proklamacyi królewskiej, nie powiodła się najzupełniej.

NIEMCY.

* Berlin, 4 października. Dnia 2 b. m. odbyło się posiedzenie ministerstwa, na którym miał być oznaczony ostatecznie termin powołania parlamentu niemieckiego, termin wyborów do Izby poseselskiej, jak niemniej dzień jęj zagajenia. Dotąd wszakże nie nie słychać o postanowieniu, w tę mierze przez ministerstwo powziętem. Tutejsza Post donosi tymczasem, że parlament niemiecki zagajony zostanie dnia 3 listopada a to ze względu na nadchodzące wybory do pruskiej Izby poseselskiej i na przypadające na pierwsze dni listopada święta katolickie. We względzie tych wyborów donosi Provinzial Corr., organ ministra hr. Eulenburga, że po rozwiązaniu Izby, co prawdopodobnie nastąpi dnia 14 października, odbędzie się prawyborcy dnia 20 w piątek a wybory posłów dnia 27 października.

Pomiędzy projektami, jakie nowemu sejmowi pruskiemu przedłożone zostaną zaraz podczas pierwszej jęj kadencji, zajmie wybitne miejsce ordynacya drożna, która po dwa razy w czasie ostatniego peryodu legislacyjnego była przedmiotem obrad komisji lecz w plenum Izby załatwioną nie została. Dla tego też słychać, że rząd zaraz po zagajeniu posiedzeń nowej Izby poseselskiej przedłoży projekt ordynacyi drożnej, w którym ile możności uwzględni życzenia, jakie reprezentacya parlamentarna złożyła w ostatnim sprawozdaniu komisowem.

Volks Ztg. dowiaduje się z źródła dobrze poinformowanego, że w kołach konserwatywnych i im pokrewnych kołach „wyższych regionów“ liczą z całą pewnością na to, że minister oświecenia p. dr. Falk z ministerstwa wystąpi i to może bezpośrednio po wyborach. Rzeczony dziennik nie umie wprawdzie powiedzieć, na czémby się owe przypuszczenia opierały, daje jednak do zrozumienia, że polityka jęj w sprawie szkół, przeciwna polityce poprzednika jęj Mühlera, — zachwiała może jęj stanowiskiem.

Norddeutsche Allg. Ztg. donosi — nie reżąc jednak za prawdziwość doniesienia, że ks. kanclerz już za dni kilka do Berlina powróci. Może go zmieści rychlejszego niż dawniej opuszczenia Wiednia.

Minister handlu wysłał do wszystkich Izb handlowych okólnik, w którym zawiadamia je o odbyć się mającej w roku 1878 w Paryżu wystawie powszechnej. Szybko po sobie następujące wystawy takie, dość znaczne koszta, z jakimi połączone jest wysyłanie do nich przedmiotów a nareszcie ogólnie uczuwać się daje przesilenie handlowe osłabiły znacznie ochotę do brania udziału w wystawach. Dla tego też udawali się, jak słychać, reprezentanci kilku rządów do rządu francuzkiego z wnioskiem, aby wystawę na późniejszy czas odroczył. Rząd francuzki wszakże na to się nie zgodził.

AUSTRIA I WĘGRY.

* Wiedeń, 3 października. Gazeta urzędowa a ogłasza nominacye 12 nowych dożywotnich członków Izby panów. W szeregu tym znajdujemy tylko jedno nazwisko, które z brzmienia swego wydaje się być słowiańskiem, a zwłaszcza Napadiewicza, prezydenta najwyższego trybunału. Między nowymi parami znajdujemy generała kawaleryi b. ministra wojny barona Kollera, wspólnego ministra skarbu barona Hoffmanna itd.

Reichstag wiedeński zbierze się dnia 19 października. Pisma wiedeńskie zapewniają, że w dniach ostatnich rozpoczęły się w Wiedniu na nowo układy staro-czeskich deputatów, z przewodzcami stronnictwa „prawa“ względem przybycia Czechów do reichsratu.

Generał adjutant cara Aleksandra hr. Sumarokow opuścił już Wiedeń i udał się do Liwadi. W Wiedniu miał kilkogodzinną naradę z hr. Andrassym a w poniedziałek zaproszonym był do stołu cesarskiego. Dzienniki stołeczne niewyczerpane są w kombinowaniu i dociekaniu powodów, jakie przywiodły generał-adjutanta carskiego do Wiednia. Po upornym milczeniu ze strony prasy urzędowej zabrała wreszcie głos urzędowa wiedeńska Abendpost i takie to misy Sumarokowa nawiązała uwagi: „Przedmiotem, który dziś ogólną na

nieszczęśliwą, a czyż trzeba koniecznie, abym całe życie cierpiała, jak w chwili obecnej, gdyż tylko od pana zależy wrócić mi spokój? O! pan to zrobisz dla mnie, zrobisz, nie prawda?

Stałem przed nią głuchy i niemy, a dreszcz niezwykły wstrząsał mną całym. W tej chwili pojąłem jasniej moje położenie, szczęście uśmiechnęło mi się znowu, tylko szczęście to było bez nadziei. Widząc, że milczę, pan de V. sądziła, że jęj odmawiam, i z złożonymi rękoma błagała dalej:

— Pan odrzucaś mą prośbę i cóż się ze mną stanie, mój Boże? To była moja jedyna nadzieja, a pan mnie nie chcesz zrozumieć!

Jednakże rozumiałem ją dobrze i drzałem od wzruszenia; pochwyciłem jęj ręce, zmusiłem, by na mnie spojrzała i zawołałem:

— Posłuchaj mnie pani! twoje obawy, twój przestach są w śnie miłością. Pani tego nie wie, ale to rzeczy nie zmienia; jestem teraz pewny, że mnie kochasz, a odrzucając tę miłość, cierpisz pani porówno ze mną, czuję nawet, czy słyszysz pani? czuję wyraźnie, że jakkolwiek olbrzymią jest twoja odwaga, mogłaby cię przecie opuścić. Gdybym chciał, boleść moja zamięniłaby się w radość w tej chwili, to samo powiada ci własne serce, bijące tak silnie i rozpacznie; ale wiedz, że cię kocham i podziwiam od tego stopnia, iż tego nigdy nie zechcę. Zda się pani, że w zapomnieniu twe szczęście i spokój, niech więc tak będzie! wyrekam się pani stanowczo, zupełnie. Przysięgam uroczyście, że się

siebie zwraca uwagę, jest przyjazd hr. Sumarokowa dwór tutejszy. Nie chcieliśmy dotychczas wspomnieć licznych pogłoskach, jakie obiegały z powodu przyjazdu tego generała z listem własnoręcznym cara Aleksandra naszego monarchy. Jesteśmy zupełnie tego samego zdania, co Presse, która powiedziała, że tego rodzaju fotografie nie nadają się już z swęj natury do publicznej dyskusji i że żaden z tych, co twierdzą, iż znana jest treść pomienionego listu, nie byłby w stanie pisać się na wiarogodną osobistość, któraby zaręczyła swęj strony, że widziała na własne oczy w mowie dające pismo. Przyłączamy się do napomnienia przeznalonego przez nas powyższy organu, by publiczność nie konala się, jak to pewna część prasy nadużywa jęj twierdzeniom!

Dzienniki węgierskie ogłaszają treść obrony dr. Milecica, znanego przewodcy Omladiny węgierskiej, którego sprawa została wytoczoną przed rum zwołanego co dopiero sejmu węgierskiego.

Milecicz prawniczymi wywodami wykazuje na przód błądność przyszeszowania a następnie przystępuje przeciwko zarzutowi, jakoby dopuścił się stanu w formie naruszenia lub zagrożenia całości Węg lub monarchii. Utrzymuje, że nie był nigdy w Białogrodzie w sprawach politycznych, lecz jedynie w sprawach prywatnych. Stara się udowodnić, że czynny racjonalny, gdyby nawet był prawdziwym, nie zagraża w sobie istoty czynu zdrady stanu. Obrona kończy się próbą:

Izba poselska raczy bez względu na osobę lub by dotyczące, mając przed oczyma konstytucyjną swobodę, — osobistą wolność i nietykalność każdego posła, a pomna zmienności losów, stosunków i okoliczności, tudzież bacząc na niebezpieczeństwo precesu, kwestyą nieodpowiedzialności mojej poddać do dyskusji, i po odczytaniu niniejszego zażalenia, na mocy jęj na publicznem posiedzeniu uchwalić: 1) kazać sędziom w sprawie Milecica, aby w sprawie Milecica, 2) od trybunału peszteńskiego zażądać aktywnego procesu i spowodować śledztwo co do prawdziwości zarzutów przeciwko wiarogodności świadków, na którym oparto zaskarżenie przeciwko mnie; 3) tymczasem, w miarę rezultatu śledztwa, stanowczo odmówić wydania mnie trybunałowi kryminalnemu w Peszcie.

Dnia 2 bm. rozbiorno sprawę Milecica w komisji parlamentarnej w obecności ministrów Tiszy i Perczaka. Referat rządowy Horansky zaznacza na podstawie aktów, że Milecicz brał udział w tajnych zjazdach, graniących do werbowania sił zbrojnych dla Serbii, mogłoby o uwolnieniu Serbów węgierskich z pod jarzma Monarchii i Serbożerów, zapowiadał przyłączenie okręgu Białogrodu do Serbii za pomocą powstania i wnosil okrzyk „za serbskiego króla Milana. Po długiej rozprawie, która trwała do godziny 11, usprawiedliwiono zawieszenie prawa nietykalności poselskiej co do Milecica i w ogóle innych, którzy brał udział w tajnych zjazdach, graniących do werbowania sił zbrojnych dla Serbii, mogłoby o uwolnieniu Serbów węgierskich z pod jarzma Monarchii i Serbożerów, zapowiadał przyłączenie okręgu Białogrodu do Serbii za pomocą powstania i wnosil okrzyk „za serbskiego króla Milana. Po długiej rozprawie, która trwała do godziny 11, usprawiedliwiono zawieszenie prawa nietykalności poselskiej co do Milecica i w ogóle innych, którzy brał udział w tajnych zjazdach, graniących do werbowania sił zbrojnych dla Serbii, mogłoby o uwolnieniu Serbów węgierskich z pod jarzma Monarchii i Serbożerów, zapowiadał przyłączenie okręgu Białogrodu do Serbii za pomocą powstania i wnosil okrzyk „za serbskiego króla Milana. Po długiej rozprawie, która trwała do godziny 11, usprawiedliwiono zawieszenie prawa nietykalności poselskiej co do Milecica i w ogóle innych, którzy brał udział w tajnych zjazdach, graniących do werbowania sił zbrojnych dla Serbii, mogłoby o uwolnieniu Serbów węgierskich z pod jarzma Monarchii i Serbożerów, zapowiadał przyłączenie okręgu Białogrodu do Serbii za pomocą powstania i wnosil okrzyk „za serbskiego króla Milana. Po długiej rozprawie, która trwała do godziny 11, usprawiedliwiono zawieszenie prawa nietykalności poselskiej co do Milecica i w ogóle innych, którzy brał udział w tajnych zjazdach, graniących do werbowania sił zbrojnych dla Serbii, mogłoby o uwolnieniu Serbów węgierskich z pod jarzma Monarchii i Serbożerów, zapowiadał przyłączenie okręgu Białogrodu do Serbii za pomocą powstania i wnosil okrzyk „za serbskiego króla Milana. Po długiej rozprawie, która trwała do godziny 11, usprawiedliwiono zawieszenie prawa nietykalności poselskiej co do Milecica i w ogóle innych, którzy brał udział w tajnych zjazdach, graniących do werbowania sił zbrojnych dla Serbii, mogłoby o uwolnieniu Serbów węgierskich z pod jarzma Monarchii i Serbożerów, zapowiadał przyłączenie okręgu Białogrodu do Serbii za pomocą powstania i wnosil okrzyk „za serbskiego króla Milana. Po długiej rozprawie, która trwała do godziny 11, usprawiedliwiono zawieszenie prawa nietykalności poselskiej co do Milecica i w ogóle innych, którzy brał udział w tajnych zjazdach, graniących do werbowania sił zbrojnych dla Serbii, mogłoby o uwolnieniu Serbów węgierskich z pod jarzma Monarchii i Serbożerów, zapowiadał przyłączenie okręgu Białogrodu do Serbii za pomocą powstania i wnosil okrzyk „za serbskiego króla Milana. Po długiej rozprawie, która trwała do godziny 11, usprawiedliwiono zawieszenie prawa nietykalności poselskiej co do Milecica i w ogóle innych, którzy brał udział w tajnych zjazdach, graniących do werbowania sił zbrojnych dla Serbii, mogłoby o uwolnieniu Serbów węgierskich z pod jarzma Monarchii i Serbożerów, zapowiadał przyłączenie okręgu Białogrodu do Serbii za pomocą powstania i wnosil okrzyk „za serbskiego króla Milana. Po długiej rozprawie, która trwała do godziny 11, usprawiedliwiono zawieszenie prawa nietykalności poselskiej co do Milecica i w ogóle innych, którzy brał udział w tajnych zjazdach, graniących do werbowania sił zbrojnych dla Serbii, mogłoby o uwolnieniu Serbów węgierskich z pod jarzma Monarchii i Serbożerów, zapowiadał przyłączenie okręgu Białogrodu do Serbii za pomocą powstania i wnosil okrzyk „za serbskiego króla Milana. Po długiej rozprawie, która trwała do godziny 11, usprawiedliwiono zawieszenie prawa nietykalności poselskiej co do Milecica i w ogóle innych, którzy brał udział w tajnych zjazdach, graniących do werbowania sił zbrojnych dla Serbii, mogłoby o uwolnieniu Serbów węgierskich z pod jarzma Monarchii i Serbożerów, zapowiadał przyłączenie okręgu Białogrodu do Serbii za pomocą powstania i wnosil okrzyk „za serbskiego króla Milana. Po długiej rozprawie, która trwała do godziny 11, usprawiedliwiono zawieszenie prawa nietykalności poselskiej co do Milecica i w ogóle innych, którzy brał udział w tajnych zjazdach, graniących do werbowania sił zbrojnych dla Serbii, mogłoby o uwolnieniu Serbów węgierskich z pod jarzma Monarchii i Serbożerów, zapowiadał przyłączenie okręgu Białogrodu do Serbii za pomocą powstania i wnosil okrzyk „za serbskiego króla Milana. Po długiej rozprawie, która trwała do godziny 11, usprawiedliwiono zawieszenie prawa nietykalności poselskiej co do Milecica i w ogóle innych, którzy brał udział w tajnych zjazdach, graniących do werbowania sił zbrojnych dla Serbii, mogłoby o uwolnieniu Serbów węgierskich z pod jarzma Monarchii i Serbożerów, zapowiadał przyłączenie okręgu Białogrodu do Serbii za pomocą powstania i wnosil okrzyk „za serbskiego króla Milana. Po długiej rozprawie, która trwała do godziny 11, usprawiedliwiono zawieszenie prawa nietykalności poselskiej co do Milecica i w ogóle innych, którzy brał udział w tajnych zjazdach, graniących do werbowania sił zbrojnych dla Serbii, mogłoby o uwolnieniu Serbów węgierskich z pod jarzma Monarchii i Serbożerów, zapowiadał przyłączenie okręgu Białogrodu do Serbii za pomocą powstania i wnosil okrzyk „za serbskiego króla Milana. Po długiej rozprawie, która trwała do godziny 11, usprawiedliwiono zawieszenie prawa nietykalności poselskiej co do Milecica i w ogóle innych, którzy brał udział w tajnych zjazdach, graniących do werbowania sił zbrojnych dla Serbii, mogłoby o uwolnieniu Serbów węgierskich z pod jarzma Monarchii i Serbożerów, zapowiadał przyłączenie okręgu Białogrodu do Serbii za pomocą powstania i wnosil okrzyk „za serbskiego króla Milana. Po długiej rozprawie, która trwała do godziny 11, usprawiedliwiono zawieszenie prawa nietykalności poselskiej co do Milecica i w ogóle innych, którzy brał udział w tajnych zjazdach, graniących do werbowania sił zbrojnych dla Serbii, mogłoby o uwolnieniu Serbów węgierskich z pod jarzma Monarchii i Serbożerów, zapowiadał przyłączenie okręgu Białogrodu do Serbii za pomocą powstania i wnosil okrzyk „za serbskiego króla Milana. Po długiej rozprawie, która trwała do godziny 11, usprawiedliwiono zawieszenie prawa nietykalności poselskiej co do Milecica i w ogóle innych, którzy brał udział w tajnych zjazdach, graniących do werbowania sił zbrojnych dla Serbii, mogłoby o uwolnieniu Serbów węgierskich z pod jarzma Monarchii i Serbożerów, zapowiadał przyłączenie okręgu Białogrodu do Serbii za pomocą powstania i wnosil okrzyk „za serbskiego króla Milana. Po długiej rozprawie, która trwała do godziny 11, usprawiedliwiono zawieszenie prawa nietykalności poselskiej co do Milecica i w ogóle innych, którzy brał udział w tajnych zjazdach, graniących do werbowania sił zbrojnych dla Serbii, mogłoby o uwolnieniu Serbów węgierskich z pod jarzma Monarchii i Serbożerów, zapowiadał przyłączenie okręgu Białogrodu do Serbii za pomocą powstania i wnosil okrzyk „za serbskiego króla Milana. Po długiej rozprawie, która trwała do godziny 11, usprawiedliwiono zawieszenie prawa nietykalności poselskiej co do Milecica i w ogóle innych, którzy brał udział w tajnych zjazdach, graniących do werbowania sił zbrojnych dla Serbii, mogłoby o uwolnieniu Serbów węgierskich z pod jarzma Monarchii i Serbożerów, zapowiadał przyłączenie okręgu Białogrodu do Serbii za pomocą powstania i wnosil okrzyk „za serbskiego króla Milana. Po długiej rozprawie, która trwała do godziny 11, usprawiedliwiono zawieszenie prawa nietykalności poselskiej co do Milecica i w ogóle innych, którzy brał udział w tajnych zjazdach, graniących do werbowania sił zbrojnych dla Serbii, mogłoby o uwolnieniu Serbów węgierskich z pod jarzma Monarchii i Serbożerów, zapowiadał przyłączenie okręgu Białogrodu do Serbii za pomocą powstania i wnosil okrzyk „za serbskiego króla Milana. Po długiej rozprawie, która trwała do godziny 11, usprawiedliwiono zawieszenie prawa nietykalności poselskiej co do Milecica i w ogóle innych, którzy brał udział w tajnych zjazdach, graniących do werbowania sił zbrojnych dla Serbii, mogłoby o uwolnieniu Serbów węgierskich z pod jarzma Monarchii i Serbożerów, zapowiadał przyłączenie okręgu Białogrodu do Serbii za pomocą powstania i wnosil okrzyk „za serbskiego króla Milana. Po długiej rozprawie, która trwała do godziny 11, usprawiedliwiono zawieszenie prawa nietykalności poselskiej co do Milecica i w ogóle innych, którzy brał udział w tajnych zjazdach, graniących do werbowania sił zbrojnych dla Serbii, mogłoby o uwolnieniu Serbów węgierskich z pod jarzma Monarchii i Serbożerów, zapowiadał przyłączenie okręgu Białogrodu do Serbii za pomocą powstania i wnosil okrzyk „za serbskiego króla Milana. Po długiej rozprawie, która trwała do godziny 11, usprawiedliwiono zawieszenie prawa nietykalności poselskiej co do Milecica i w ogóle innych, którzy brał udział w tajnych zjazdach, graniących do werbowania sił zbrojnych dla Serbii, mogłoby o uwolnieniu Serbów węgierskich z pod jarzma Monarchii i Serbożerów, zapowiadał przyłączenie okręgu Białogrodu do Serbii za pomocą powstania i wnosil okrzyk „za serbskiego króla Milana. Po długiej rozprawie, która trwała do godziny 11, usprawiedliwiono zawieszenie prawa nietykalności poselskiej co do Milecica i w ogóle innych, którzy brał udział w tajnych zjazdach, graniących do werbowania sił zbrojnych dla Serbii, mogłoby o uwolnieniu Serbów węgierskich z pod jarzma Monarchii i Serbożerów, zapowiadał przyłączenie okręgu Białogrodu do Serbii za pomocą powstania i wnosil okrzyk „za serbskiego króla Milana. Po długiej rozprawie, która trwała do godziny 11, usprawiedliwiono zawieszenie prawa nietykalności poselskiej co do Milecica i w ogóle innych, którzy brał udział w tajnych zjazdach, graniących do werbowania sił zbrojnych dla Serbii, mogłoby o uwolnieniu Serbów węgierskich z pod jarzma Monarchii i Serbożerów, zapowiadał przyłączenie okręgu Białogrodu do Serbii za pomocą powstania i wnosil okrzyk „za serbskiego króla Milana. Po długiej rozprawie, która trwała do godziny 11, usprawiedliwiono zawieszenie prawa nietykalności poselskiej co do Milecica i w ogóle innych, którzy brał udział w tajnych zjazdach, graniących do werbowania sił zbrojnych dla Serbii, mogłoby o uwolnieniu Serbów węgierskich z pod jarzma Monarchii i Serbożerów, zapowiadał przyłączenie okręgu Białogrodu do Serbii za pomocą powstania i wnosil okrzyk „za serbskiego króla Milana. Po długiej rozprawie, która trwała do godziny 11, usprawiedliwiono zawieszenie prawa nietykalności poselskiej co do Milecica i w ogóle innych, którzy brał udział w tajnych zjazdach, graniących do werbowania sił zbrojnych dla Serbii, mogłoby o uwolnieniu Serbów węgierskich z pod jarzma Monarchii i Serbożerów, zapowiadał przyłączenie okręgu Białogrodu do Serbii za pomocą powstania i wnosil okrzyk „za serbskiego króla Milana. Po długiej rozprawie, która trwała do godziny 11, usprawiedliwiono zawieszenie prawa nietykalności poselskiej co do Milecica i w ogóle innych, którzy brał udział w tajnych zjazdach, graniących do werbowania sił zbrojnych dla Serbii, mogłoby o uwolnieniu Serbów węgierskich z pod jarzma Monarchii i Serbożerów, zapowiadał przyłączenie okręgu Białogrodu do Serbii za pomocą powstania i wnosil okrzyk „za serbskiego króla Milana. Po długiej rozprawie, która trwała do godziny 11, usprawiedliwiono zawieszenie prawa nietykalności poselskiej co do Milecica i w ogóle innych, którzy brał udział w tajnych zjazdach, graniących do werbowania sił zbrojnych dla Serbii, mogłoby o uwolnieniu Serbów węgierskich z pod jarzma Monarchii i Serbożerów, zapowiadał przyłączenie okręgu Białogrodu do Serbii za pomocą powstania i wnosil okrzyk „za serbskiego króla Milana. Po długiej rozprawie, która trwała do godziny 11, usprawiedliwiono zawieszenie prawa nietykalności poselskiej co do Milecica i w ogóle innych, którzy brał udział w tajnych zjazdach, graniących do werbowania sił zbrojnych dla Serbii, mogłoby o uwolnieniu Serbów węgierskich z pod jarzma Monarchii i Serbożerów, zapowiadał przyłączenie okręgu Białogrodu do Serbii za pomocą powstania i wnosil okrzyk „za serbskiego króla Milana. Po długiej rozprawie, która trwała do godziny 11, usprawiedliwiono zawieszenie prawa nietykalności poselskiej co do Milecica i w ogóle innych, którzy brał udział w tajnych zjazdach, graniących do werbowania sił zbrojnych dla Serbii, mogłoby o uwolnieniu Serbów węgierskich z pod jarzma Monarchii i Serbożerów, zapowiadał przyłączenie okręgu Białogrodu do Serbii za pomocą powstania i wnosil okrzyk „za serbskiego króla Milana. Po długiej rozprawie, która trwała do godziny 11, usprawiedliwiono zaw

Dnia 3 października o godzinie 1/8 wieczorem zasnęła w Bogu po krótkich cierpieniach najukochańsza matka i babka nasza (5023)

Scholastyka z Ubyszów Bielicka

przeżywszy lat 96. Wyprowadzenie zwłok odbędzie się do grobowca rodzinnego o godzinie 3ej z południa w niedzielę dnia 8 b. m. Nabożeństwo żałobne nazajutrz w Kwieciszewie.

Strapione dzieci i wnuki.

Na dniu 3 października zakończył krótki żywot nasz najukochańszy syn (5012)

Zbigniew Kozłowski.

Pogrzeb odbędzie się w piątek dnia 6 b. m. w Górze pod Inowrocławiem o godzinie 10 rano, o czym donoszą w smutku pograżeni Antoni i Helena Kozłowscy.

Za duszę s. p. (5028)
Jana Wacława Żeromskiego
odbędzie się w sobotę d. 7 o godz. 3ej jako w 3 rocznicę jego śmierci msza żałobna, na którą zaprasza krewnych i przyjaciół
A. W. Ż.

Obwieszczenie.

Do konkursu nad majątkiem prywatnym Stanisława hrabiego Platara z Wrocławia zgłosił się jeszcze bez rozszereżenia sobie prawa pierwszeństwa dziedzic dóbr rycerskich Kazimierz Niegolewski z Włocławek pod Książem z ubytkiem swojej do konkursu Telesa zgłoszonej pretensji w ilości 26,855 M. 13 fen. depozytów wedle § 288 ordynacji konkursowej.

Celem rozpoznania tej pretensji wyznaczono w tutejszym sądzie termin na

28 października rb.

przed południem o godzinie 10 przed panem Herzigiem, sędzią powiatowym, o czym wierzyteli, którzy z pretensjami się zgłosili, niniejszem się zawiadamia.

Wolsztyn, dnia 26 września 1876.
Król, sąd powiatowy.
Komisarz konkursu.

Z powodu nadzwyczaj, szybkiego wyczerpania wyszła już **druga edycja** książki (2551)

Zwyczaje towarzyskie

(Le savoir vivre)
i jest do nabycia w księgarni E. Calliera w Poznaniu tudzież we wszystkich innych księgarniach. Cena egzemplarza 2 Marki.

Juliusz Wildt
nakładca w Krakowie.

Nakładem drukarni J. I. Kraszewskiego (Dr. W. Lebiński) wyszła i jest wprost i przez wszystkie księgarnie do nabycia: (3863)
2. **Obrona** języka narodowego w izbie panów sejmiku pruskiego etc. Cena 10 fen.

Szanownej Publiczności miasta i okolicy Poznania donoszę jak najuprzejmiej, że jako praktyczny od lat 15 **bandażysta i specjalista**, a osobliwie w bandażach dla kobiet, który po wszystkich większych miastach europejskich pracowałem, osiedliłem się w **Poznaniu** przy Wielkiej Rycerskiej ulicy Nr. 14 i polecam się łaskawym względem. (5001)

Piotr Majchrowicz.

Nowy rok szkolny w naszej **Wyższej szkole żeńskiej** zaczyna się dnia 17 października. Egzamin nowo wstępujących uczennic odbywać się będzie dnia 16 paźdz. od godz. 3 po południu. [5030]

Anastazyja Warnka
Emilia z Borzęckich Hofmanowa
Długa ul. Nr. 8.

Kremski i Kubliński dentyści

św. Marcin Nr. 6, I piętro
przyjmują przed południem od 9—1 godz. i po połud. od 3—6 godz. Niezamożnych pacjentów konsultujemy od godz. 2—3 po południu **bezpłatnie.** (4976)

Zakład mój krawiecki, obficie zaopatrzony w materje zagraniczne i krajowe, przeniósłem w róg **Starego Rynku i Wodnej ulicy 52** i polecam takowy łaskawym względem. (5022)

M. Felerowicz.

Donoszę niniejszem jak najuprzejmiej, iż z dniem 1 października rb. przeniósłem mój

ZAKŁAD LITOGRAFICZNY

z Berlińskiej ulicy na Wrocławską ulicę 14, obok którego otworzyłem także handel papieru i materyałów piśmiennych.

Polecając i to nowe przedsiębiorstwo względem Szanownej Publiczności, zostaje z szacunkiem

T. SZULC.

Wysokiej i Szanownej Publiczności miasta Klecka i okolicy donoszę uniżenie, iż

prace kominiarskie

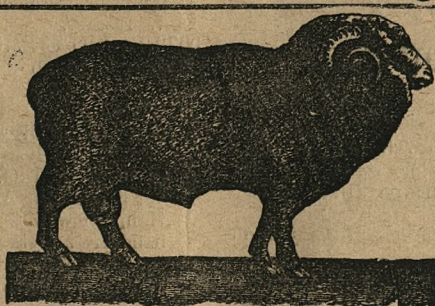
jak za życia s. p. mego tak i nadal prowadzić będę. — Ręczę za jak najpункtualniejsze wypełnianie podjętej pracy, proszę o łaskawe przelanie okazanego mojemu s. p. mężowi zaufania i na mnie. Klecko, dnia 1 października 1876.

Z szacunkiem

Teodora Grószkiewicz.

W **Żernikach** pod Janówcem będą sprzedawane przez publiczną licytację 12go października od godziny 10 przed południem rozmaite (5019)

meble,
sprzęty kuchenne, pościel, szory
i
powóz niekryty.

Sprzedaż tryków Negretti

pochodzenia Lenschow-Kentzlin, hodowanych przez pana J. Sypniewskiego, rozpocznie się (5029)

w Dobrojewie
dnia 10 października.

Dobrojewo, stacya drogi żelaznej Wronki, dnia 5 października 1876.

Pasy do maszyn

rzemieńne, parciane, gumowe. Artykuły techniczne (4664)
do maszyn, młynów, gorzelni, mączkarni itp. jako to: wszelkie towary gumowe, liny, drutowe, węże parciane, szkła do kotłów, pakunki, smarowniki, alzakie kamienie, skóry na manchet i do pump, skóry do szycia, kręcone itd. polecają

Orłowski & Co.
Poznań, Jezuitka ul. Nr. 1.

Wygotowywania **rysunków, planów, kosztorysów**

dla każdego zakładu z maszynami, urządzania ognisk dla celów przemysłowych, oraz najtańszej dostawy **maszyn, aparatów, kotłów** i rozmaitych

konstrukcyi żelaznych
do celów budowlanych podejmuje się (5016)

O. Swierzy
Inżynier cywilny.
Poznań, Garnarska ulica, 3.

Od 1go października przyjmujemy do pracy **krawiecczyznę i stroje**. Mieszkańcy przy Wilhelmskim placu Nr. 5 w podwórzu na parterze. Polecamy się łaskawym względem publiczności. (5000)

Bronisława i Cecylia Olszewska.

Szanownej Publiczności donoszę, iż pomieszkamie moje znajduje się **Berlińska ul. Nr. 3** vis à vis **dyrekcyi policyi.** (4986)

M. Jewasiński
tapicer i dekorator.

Skład mój **herbaty** chińskiej ostatniego sprzętu uzupełniłem wyborowymi gatunkami. **J. N. Piotrowski** Poznań. (4945)

Mieszkam przy **Wrocławskiej ul. Nr. 34, II piętro.** **S. Beck** (5014)

Zakład damskiej krawiecczyzny.

Modes et Robes

E. Weyl
S. Wilhelmski plac 8.

poleca **nowości paryżkie**, w eleganskim i jak najgustowniejszym wyborze na sezon jesienno i zimowy. (4908)

Rodzicom,

których dzieci cierpią na **skrofulę i angielską chorobę**, wskaże się lekarstwo łatwe się zażywające i nader skuteczne pod Dr. X w Eksp. anonsów Haasenstein & Vogler w Wrocławiu.

W paczkach po 1 marce i pół paczkach 60 fen. u pani

Amalii Wuttke Wodna ul. 8/9 w Poznaniu.

Losy oryginalne.

do 4 klasy pruskiej loteryi ma do sprzedania **Fr. Elsner** w drukarni L. Merzbach, Wilhelmski plac Nr. 8. (4887)

Loterya!!

Odnowienie losów do 4 klasy 154 klasowej loteryi uskutecznione być musi pod utratą prawa do dnia 9go października rb. do godziny 6ej wieczorem. (5017)

Król, nadkoлект. loteryjny

H. Bielefeld.

Losy

na pierwszą wielką

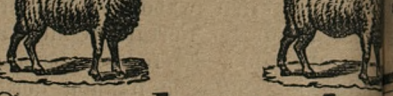
loteryą kon

w Brandenburg a. d. H.

po 3 Marki (3)

nabyć można w Eksp. Dziennika

Ciągnięcie nastąpi w d. 31go października 1876

Sprzedaż tryków

z owczarni zarodowej

czwały pod Chelmżą (Cu

see), stacya kolei Toruń,

poczyna się z dniem 4go

dziedzielnika rb. (5014)

A. Kalkstein

50,000 tal.

na dobre, hipoteki, w ca

lub częściowo, są do wy

czenia za pośrednictwem

Juliana Reichsteina

w Poznaniu.

Dom. **Sarbinowo** p. Poniecem m

sprzedaż dziczki owocowe

jabłkowe dwu letnie 1000 sztuk 18

100 sztuk 2 Marki

gruszkowe dwu letnie 1000 sztuk 21

100 sztuk 2 1/2 Marki

również kasztany dzikie 2 letnie 1000

15 Marek 100 sztuk 2 Marki

Jeżony 2 letnie 1000 sztuk 11 marek

sztuk 1 1/2 Marki. (502)

Sprzedaż hotelu.

Hotel, położony nad stacyą kolejową

bliskości Poznania, z dobrą klientelą i

lat w jednym rękach jest z powodu po

roku wieku z kompletnym inwentarzem do

dania a o adreśsu uprasza się sub **H. 3452**

do Haasenstein & Vogler w Wrocławiu.

Dobre meblowne polki

zaraz do wynajęcia na życzenie z sto

niem i usług. Bliższej wiadomości mi

Restauracya w Rynku 77, wchod drugiz R

cziskańskiej ulicy. Tamże jest także d

letoszkowa do sprzedania.

Polka znająca syst. Fröbela pod

ci od 3—7 lat. Bl. wiadomości udzieli

Zaleska, Wilhelmski plac 17, 11jp. (5014)

!Leçons de français

Pour les conditions s'adresser à

Mirska, rue Frédéric Nr. 25. (451w)

Buchhalter

obeznany dokładnie z prowadzeniem księ

biegły w korespondencyi polskiej i niem

ckiej, posiadający dobre świadectwa jako

komendacye, poszukuje zaraz miejsca.

szey wiadomości udzieli Administracya

Pozn. (490)

Gorzelnik

nie żonaty, wolny od wojskowości, mo

stać **kuchara**, poszukuje miejsca. (484)

poste restante **Raszków.**

Poszukuję ekonom

kawalera, pensya 600

Zgłoszenia A. M. W.

growiec, poste restan

(4974)

Dla dobrego **kuchara**, kawalera, w

że się miejsce natychmiast. Adres L. P. i

szyszyki. Gollub postlagernd i rekoman

(4972)

Teatr polski w ogrodzie Potocki

W POZNANIU.

W sobotę dnia 7 paźdz. 1876

pierwsze przedstawienie

po raz pierwszy:

Świetna party

komedia w 5 aktach.

Początek o godzinie

Kurs papierów na giełdach berlińskiej i poznańskiej

Berlin, 4 października.			Niemieć. bank hyp. w Meiningen.			Bzesczo-grajewska Kolejowska Karol Lud.			Warsz. listy zastawne Ameryk. 6% oż. 1881			Obligacje miejskie dito			Górno-szl. lit. A i C. ak. z.		
Niemieckie papiery.			Stowarzysz. dyskont.			Kolej Rudolfa			Ameryk. 6% oż. 1881			Szląskie listy zastawne			dito lit. B. ak. z.		
Prusk. poz. ukonsolid.			Gotajski bank kredyt.			Marchijsko-poznańska			Ameryk. 6% oż. 1881			Szląskie listy rent.			Kolej po pr. brz. Odry.		
dito			Kwileckiego i Sp. bank			Górno-szl. kol. lit. A. C.			Ameryk. 5% fund. oż.			Akeye bankowe.			Starogardzko-pozn. ak. z.		
Oblig. długu państwa			Meinigski bank kredyt.			dito lit. B.			Renta francuzka			Wrocł. bank dysk.			Brześć-grajew ak. z.		
Prem. poz. państwa z 1855			Austriack. zakład kred.			Aust. franc. kol. pań.			Rumuńska pożyczka			Meiningski bank kred.			Gallio. kol. K. Lud. ak. z.		
Listy zast. wschodnio-pruskie			Poznańsk. bank prowinc.			Aust. półn. zachodnia			Moneta w złocie, srebrze i papierach.			Niemieć. bank hipot. w Meining.			Kolej Rudolfa ak. z.		
dito			Bank Rzeszy niem.			Wschodniopruska kol. północniowa			Napoleonsdory			Wschod.-niem. bank			Aust. franc. kol. państw. ak. z.		
dito			Prowincjonal. stowarz. dyskont.			Kol. po praw. brz. Odry			Imperyalski			Aust. zakład kredyt.			dito półn.-zachod. ak. z.		
List. zast. pozn. (nowe)			Szląskie stowarz. bank.			Rumuńska kol.			Dolary			Pozn. bank prowinc.			Warszawsko-byd ak. z.		
dito lit. A i C. stare			Akeye przemysłowe.			Rosyjska kol. państw.			Austriack. noty bank.			Szląskie stowarz. bank.			Warszawsko-wid. ak. z.		
dito lit. A i C. nowe			Berliński kantor drzew.			Starogardzko-poznań.			Rosyjskie noty bank.			Papery pruskie.			Zagraniczne papiery.		
Zachodnio-pruskie			Huty Hoerder			Warszawsko-wiedeńsk.			Dyskonto wekslowe			Pruska poz. ukonsolid.			Amer. poz. 1882		
dito			dito Laura			Marchijsko-pozn. z pr. p.			Poznań, 5 października.			dito			Włowska renta		
dito			dito Launhammer			Zagraniczne papiery.			Listy rentowe i zastawne.			Dobrowol. poz. państw.			dito akoye tytun.		
List. zast. pozn. (nowe)			dito Marienhütte			Aust. renta srebr.			Pozn. listy zastawne			Prem. poz. państw. 1855			dito obligacje tyt.		
dito			dito Massener			dito papier.			Nowe listy zastawne			Oblig. długu państwa.			Aust. noty bank.		
Zachodnio-pruskie			dito Redenhütte			dito losy z 1854.			Listy rentowe pozn.			Zelazne koleje			dito renta papierowa		
dito			Berln. Passage.			dito losy z 1860			Prowinc. obligacje			Berl.-zgór. ak. z.			Aust. renta srebrna		
dito			Akeye zakładowe i obligacje kolei żelaznych.			dito losy z 1864			Powiatowe obligacje			Bergsko-zgór. ak. z.			Pols. lik. listy		
List. rent. pozn. (nowe)			Bergsko-marchijska			Rosyjsk. poz. prem. 1864			Powiatowe obligacje			Bergsko-ar. z.			Ros. listy zast. na grn.		
dito			Berlińsko-zgórzeliska			dito dito 1866			Powiatowe obligacje			Marchijsko-poz. ak. z.			Ros-amer.-poz. z 1870		
dito			dito szwajcarska			Rosyjsk. pols. obligacje skarbowe			Powiatowe obligacje			Ros. noty bank.			Ros. noty bank.		
Listy rent. pozn. (nowe)			Bergsko-marchijska			Pols. listy zast. III em.			Powiatowe obligacje			Ros. noty bank.			Ros. noty bank.		
dito			Berlińsko-zgórzeliska			dito rowe			Powiatowe obligacje			Ros. noty bank.			Ros. noty bank.		
dito			dito szwajcarska			Pols. listy likwidacyjn.			Powiatowe obligacje			Ros. noty bank.			Ros. noty bank.		